

Andrzej Gołembnik, M. Mierosławski, Maciej Czarnecki

Pułtusk - Zamek, woj. ciechanowskie

Informator Archeologiczny : badania 10, 282-283

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PRZASNYSZ
woj.ostrolęckie
Stanowisko "Ratusz"

patrz
okres nowożytny

PULTUSK - ZAMEK
woj.ciechanowskie

P.P.Pracownie Konserwacji
Zabytków - Pracownia Archeo-
ologiczno-Konserwatorska
Oddziału w Warszawie

Badania prowadzili mgr Andrzej Gołębniak /autor sprawa-
zowania/, mgr M.Mierosławski i mgr Maciej Czarnecki,
Finansowała T.Ł.P.Z."Polonia". Pierwszy sezon ba-
dań. Grodzisko i zamek biskupi XIV-XVIII wiek.

Celem prac było ostateczne ustalenie chronologii murów zamko-
wych oraz rozpoznanie stratygrafii części wzgórza, które w obecnej chwili stanowi dziedziniec zamkowy.

W związku z planami rewaloryzacji obiektu, a co za tym idzie pla-
nami instytucji budowlanych, okrojone możliwości czasowe narzuciły ba-
daniom charakter ratowniczy.

W momencie rozpoczęcia prac przeprowadzone zostały badania geo-
fizyczne dziedzica zamkowego /pod kierunkiem mgr inż.J.Grodnickiego/
przy zastosowaniu metody elektrooporowej i geotermicznej.

Powierzchnia eksplorowanych wykopów wynosi 280 m². Wykopy I-V
tworzą ciąg długości 30 m, szerokości 5 m, przecinający centrum dziedzica
na osi północ-południe. Wykopy przylegające do murów zamkowych od
zachodu i wschodu VI-VIII usytuowano tak, aby ich prostopadłe do lica mu-
ru profile były przedłużeniem wykopów ciągu centralnego. W wykopach
I-IV - w końcowym etapie sezonu połączonych w jeden wykop - eksplora-
cję doprowadzono do poziomu pierwszych konstrukcji drewnianych datowa-
nych na początek wieku XIV. Są to doskonale zachowane relikty zabudowa-
nia grodowego, z którego uchwycone zostały: fragment ulicy moszczonaj
dranicami leżącymi na brzozowych legarach i pozostałości trzech zabudo-
wań mieszkalnych z oryginalnymi konstrukcjami piecowymi. W pozostałych
wykopach - VI, VII i VIII - natrafiono na trudne do zinterpretowania na
obecnym etapie badań relikty konstrukcji drewnianych. W wykopie V eks-
plorację przerwano na poziomie XVII w. bruku kamiennego.

Z ogromnej ilości materiału zabytkowego uzyskanego z warstwy
XIV w. na uwagę zasługują: koszyk pleciony z kory brzozowej, drewniany
czerpak do wody, żelazne ostrogi, podkowy i noże, dwa rogowe grzebienie
oraz kościane szydła i rękojeści noży.

Zebrane podczas prac obserwacje już w chwili obecnej podważają wysuwane w poprzednich latach hipotezy dotyczące ukształtowania wzgórza w okresie bezpośrednio poprzedzającym średniowieczne założenia zamkowe, zaś przeprowadzone wiercenia - stwierdzające występowanie warstwy kulturowej do 7 m poniżej współczesnego poziomu użytkowego - pozwalają przypuszczać, iż metryka omawianego obiektu może być znacznie przesunięta w głąb wczesnego średniowiecza. Ziemne prace archeologiczne prowadzone są nieprzerwanie także w porze zimowej, koncentrując się w tym czasie przy dwóch, wytyczonych w skrzydle zachodnim zamku wykopach - jednym w pomieszczeniu piwnicznym, drugim na parterze, w punkcie centralnym skrzydła.

Program badań przewiduje także realizowane w chwili obecnej badania dendrochronologiczne /dr M. Dąbrowski/ oraz paleobotaniczne /dr Ziemińska-Tworzydo/.

Badania będą kontynuowane.

RADOM
Kolegium Pijarskie

patrz
okres nowożytny

RADYMNO, gm. Radymno
woj. przemyskie

Muzeum Okręgowe
w Przemyślu

Badaniami kierował mgr Andrzej Koperski. Prace podwodne prowadzili Władysław Ciciński i Władysław Rojek z Klubu Płetwonurków LOK w Przemyślu. Badania finansował WKZ w Przemyślu. Pierwszy sezon badań. Osada obronna - średniowiecze /XIV-XV wiek/.

Stanowisko znajduje się na terenie wyrobiska żwirowego Zakładu Eksploatacji Kruszywa zalanego wodą. Usytuowane jest w obrębie doliny starorzecza Sanu, na wschód od obecnej zabudowy Radymna, w kierunku wsi Michałówka.

W trakcie wybierania żwiru znaleziono żelazny miecz, sześć żelaznych toporów, żelazną radlicę, sierp, kolec oraz brązowy buzdygan.

Przeprowadzone w związku z tym wstępne podwodne penetracje w południowej części wyrobiska, gdzie uprzednio natrafiono na wspomniane przedmioty, pozwoliły stwierdzić relikty konstrukcji w postaci